

obživy trvale nedostačující výdělkovou schopnost nahradila neb doplnila. Tento případ však není dán tehdy, když potřeba chudinské podpory nastane proto, že vzniknou zvláštní, na normální hospodářské existenci nezávislé přechodné okolnosti, jakými jest zejména nemoc příslušníka rodiny. Že by nemoc členů rodiny, jimž byly léky poskytovány, byla nezhojitelná, resp. nebyla bývala rázu přechodného, stížnost netvrdí. Ale pak nelze také uznati, že by názor žal. úřadu, že poskytování léků bylo pouze rázu přechodného, odporoval zákonu neb neměl dostatečný podklad ve spisech a bylo proto stížnost zamítnouti.

Č. 8213.

Domovské právo: * Skutečnost, že podporu poskytuje korporace veřejného práva, nekvalifikuje ještě sama o sobě tuto podporu jako veřejné chudinské zaopatření ve smyslu § 2 domovské novely.

(Nález ze dne 4. listopadu 1929 č. 17.749.)

V ě c : Obec St. proti župnímu úřadu v Bratislavě stran domovské příslušnosti Netty Sp.

V ý r o k : Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y . Rozhodnutím z 29. srpna 1927 zrušil okr. úřad v Bratislavě usnesení zastupitelstva obce St. ze 17. června 1927 pokud se týče z 18. srpna 1927, jimiž byla žádost obce G. za přiznání dom. práva Nettě Sp. zamítnuta; zároveň přikázal okr. úřad ve smyslu § 2 zák. z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. jmenovanou do svazku obce St. V důvodech bylo uvedeno, že Netta Sp. se více než 10 roků zdržuje dobrovolně a nepřetržitě ve St. a nepřipadla v době té na obtíž veř. chudinskému zaopatření; námítku, že jmenovaná požívá chud. zaopatření, ježto se nachází v chudobinci st-ské náboženské obce židovské a je podporována žid. ženským spolkem, nelze uznati důvodnou, poněvadž poskytnutí podpory se strany soukromníka, pokud se týče náboženské obce, nevyčerpává podstatu veřejného chudinského zaopatření. — Odvolání brojící proti názoru, že takovou podporu nelze pokládati za veř. chud. zaopatření, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti uvážil nss toto: — — —

Stížnost dovozuje, že židovská náboženská obec ve St. je veř. korporací a nutno proto zaopatření jí poskytované uznati za veř. chud. zaopatření. — Stanovisko toto nelze uznati správným.

O veřejném chudinském zaopatření ve smyslu cit. § 2 odst. 5 lze mluvit pouze tenkrát, když zaopatření jest založeno na předpisech veřejnoprávních, čili když nárok na poskytnutí, resp. povinnost k jeho poskytnutí plyne z nějakého veřejnoprávního předpisu. Nerozhoduje proto pro kvalifikaci určitého chudinského zaopatření jako veřejného okolnost, zda je poskytováno nějakou veřejnoprávní korporací, nýbrž pouze, zda dotyčná korporace je dle předpisů upravujících chudinské zaopatření k poskytování jeho povinna. Že by tato povinnost byla židovské náboženské obci uložena nějakým veřejnoprávním předpisem, stížnost netvrdí a odpadla proto pro nss nutnost zkoumati, zda, i kdyby tomu tak bylo, by takovéto zaopatření spadalo pod pojem veř. chud. zaopatření ve smyslu cit. § 2 odst. 5.